

MYŠLENKY Z REAKCÍ FARNOSTÍ NA DOPIS BISKUPA

1. Co můžeme udělat pro to, aby se o Kristu dozvědělo více lidí v našich farnostech?

- Musíme být věrohodní, žít podle Božího slova, šířit kolem sebe pokoj a vnitřní radost. Být štedří, solidární, radostní, umět milovat
- Nebát se předávat Boha ve svém okolí: v místě bydlení, v zaměstnání, na veřejnosti
- Nebát se vydat svědectví o svém životě druhému
- Nebát se oslovit toho, kdo je v těžké situaci
- Umět vysvětlit, proč věřím a to srozumitelně
- Pořádání společných akcí v obci v kostele i mimo něj
- Návštěvy starých a nemocných lidí
- Co největší využití far, kostelů i dalších církevních objektů k pořádání prospěšných akcí v obcích a účastnit se jich, pořádat v obci „seznamovací“ aktivity“
- Otevřít se více světu a problémům doby (přednášky s diskusí, zvat osobnosti...)
- Potřeba prezentace života farnosti v místních médiích, lepší informace na webových stránkách, reagovat na dění na facebooku, chybí informace o aktivitách
- Konat propagační aktivity především pro nevěřící: Noc kostelů, betlémské světlo, živý betlém, koncerty, divadlo, kurzy Alfa, kurzy „Radost evangelia“
- Být čitelní pro druhé
- Důležitá je pravdivost života (tj. vědět i o své nedokonalosti a přiznat se k ní)
- Více podporovat pastorační nemocných (nemocní kaplani, pastorační asistenti).
- Situace je jiná u venkovských a městských farností
- Počítat s tím, že ve venkovských farnostech to bude stále více na laicích, kněz na venkově bude přijíždět méně často; věřící sami budou muset posilovat a udržovat živá společenství – to je třeba začít hned
- Stanovovat si takové cíle, které je možné splnit
- Žít svůj život s Kristem niterněji, věrněji a uvědoměleji; začít u sebe.
- Linka víry pro zájemce a hledající,
- Katechetické programy pro dospělé

Shrnutí:

Zdůrazňuje se evangelizace vlastním dobrým příkladem každého v tom prostředí, kde žije. Farnost by měla být otevřená i pro nekostelní lidi v místě, nabízet jim přístupné duchovní aktivity a účastnit se toho, co pořádají ostatní. Důraz by měl být kladen na službu církve veřejnosti: charitu, péči o nemocné atd. Je také třeba podporovat službu laiků v církvi.

2. Jak udělat z našich far místa setkávání a nejen to jak otevřít naše fary a kostely a vyjít naproti těm, kteří Lásku Boží nepoznali?

- Ve farnosti musí být dobré vztahy mezi věřícími i s knězem – to lidi přitahuje a otvírá.
- Poskytnout svátost křtu kdykoliv a bez výhrad („Nechte maličkých přijít ke mně!“)
- Aktivity pro stmelení otevřené farnosti: farní dovolené, farní zájezdy a poutě, setkávání farníků po bohoslužbě „při kávě“, setkávání maminek a seniorů... Získávat lidi ano, ale mít je také kam pozvat
- Potřeba více naslouchat druhým, být trpěliví a citliví a evangelizovat až druhotně (nezneužívat k evangelizaci těžké nebo složité situace druhého)
- „Investovat“ do aktivních laiků a „hlasatelů“ ve farnostech a svěřit jim některé služby
- Větší angažovanost kněží a jejich otevřenost vůči nevěřícím a hledajícím
- volání po společenství – ale někteří už jsou velmi nedůvěřiví
- Přednášky známých osobností z církve se osvědčily, přivedly do kostela více lidí, než bohoslužby
- Den otevřených kostelů, půlnoční a další aktivity, které přivedou lidi
- Univerzita třetího věku jako způsob pastorační při poznávání pravdy víry

Shrnutí:

Důležité je prostředí, které vládne ve farnosti: vztahy mezi věřícími musí být příkladné. Farní společenství se musí stát živým a aktivním společenstvím, které má co nabídnout. Ve farnostech by se měly pořádat aktivity zaměřené na stmelení vztahů mezi lidmi. Dříve, než se začne evangelizovat, by měli lidé v obci vědět, že farnost jim slouží a vytváří přívětivé prostředí. Pořádat akce zaměřené na nekostelní lidi: přednáška známých osobností, Noc kostelů atd.

3. Co udělat především pro to, aby naše srdce hořelo při setkání s Kristem tak, jak u těch mnoha postav z evangelia?

- Vytváření a aktivní účast v malých modlitebních a biblických společenstvích a skupinkách
 - Potřeba konat duchovní obnovy, přednášky, exercicie
 - Posílit mimokostelní pastorační oživa společenství (je-li to třeba, i na úkor kostelního servisu)
 - Důležitá je postava kněze a jeho kvalita – u většiny kněží chybí schopnost „vycházet k lidem“
- a zkušenost s hlubší modlitbou a duchovním životem (na hlubší témata nemají odpovědi); lidé pak mohou začít hledat jinde i mimo katolickou církev
- Katechetické programy pro dospělé
 - Mše svatá pro děti, na kterých by se měli připravovat podílet rodiče
 - Pěstovat malá společenství

Shrnutí:

Snaha o prohloubení vlastního duchovního života, doplňování náboženského vzdělání. Měla by se podporovat malá modlitební společenství ve farnostech, pamatovat na rodiny s dětmi. Důležité jsou duchovní obnovy a exercicie. Role kněží, jejich otevřenost a duchovní život jsou nezastupitelné.

4. Jak odbourat předsudky vůči církvi u těch, kteří říkají: „Kristus ano, církve ne.“?

- Ve farnosti je to jako v rodině: když je tam dobrá atmosféra, panuje tam radost, vzájemná úcta a důvěra, jiní se tam chodí rádi „ohřívát“.
 - Budeme-li důvěryhodní my, bude důvěryhodná i církev
 - V očích nevěřících je věřící člověk v životě hodně omezený (mnoho věcí nesmí) – reagovat na to!
 - Vytváření důvěry podporují akce typu Noc kostelů, Tříkrálová sbírka
 - Financování církve musí být průhledné, transparentní
- Více v médiích informovat veřejnost o restitucích, transparentně vyhodnocovat
 - Pořádat různé společné akce věřících a nevěřících partnerů, hledat cestu k rozvedeným a zdravotně postiženým
 - Lidé hledají oporu, zázemí, pevný bod pro svůj život – často chybí jim někdo, s kým by si mohli popovídat, někdo, kdo by měl o ně zájem
 - Nečekat na lidi v kostele, ale jít za lidmi, jít za nimi jako chodil Ježíš

Shrnutí: Církev by měla sloužit navenek, nejen se zaměřovat na své vnitřní potřeby a problémy. Otevřít život farních společenství pozváním na aktivity farnosti, účastnit se a podílet na společných akcích. Církev by se měla také snažit vytvářet jiný mediální obraz. Měla by být naprosto transparentní.

5. Jak hledat finanční zdroje pro zajištění fungování farnosti a diecéze?

- Lidé jsou citliví na církve a její majetek, ale slyší na charitu, Tříkrálovou sbírku atd.
 - Ekonomika diecéze musí vycházet z celkové dlouhodobé strategie vývoje diecéze
 - Zakládat veřejně prospěšné společnosti, které mohou dosáhnout na peníze mimo církve a mohou nabízet služby a aktivity pro děti, mládež seniory, hudebníky...
 - Důležitá je formace kněží k nové situaci
 - Každá farnost by měla znát množství restituovaného majetku; farnost/vikariát by měl mít správce schopného majetek řádně obhospodařovat
 - Prohlubovat a dát zakusit spiritualitu dávání (Bůh žehná štědrým)
 - Část výnosů investovat do pastorační a evangelizační
 - Kněží by měli mít částečné civilní povolání
- Věřící by měli mít pravdivé informace o způsobu hospodaření a financování, aby mohli v diskuzích na toto téma správně argumentovat
 - Aktivní účast farností na ekonomice, ne „o nás bez nás“
 - Používat způsob financování nestátní neziskové organizace (vícezdrojové)
 - Způsob financování se bude zřejmě nějaký čas hledat; bude to na odbornících
 - Stanovit priority, co se bude podporovat, dělat vše tak, jak doposud, bude neudržitelné
 - Pořádat akce s výrobou různých produktů a ty prodávat (adv. věnce, atd.)
 - Možnost odepsání daru církvi z daní
 - Tam, kde není živá farnost, se její udržování budov jako neudržitelné

Shrnutí:

Ekonomika diecéze musí vycházet z celkové dlouhodobé strategie vývoje diecéze, na spravování majetku se musí podílet odborníci. Je třeba stanovit priority, co se bude podporovat, dělat vše tak, jak doposud, bude neudržitelné. V případě potřeby by kněz měl mít částečné civilní povolání.

6. Jestli a jakým způsobem změnit systém odměňování?

- Reálná je přímá podpora konkrétního kněze v dané farnosti a také přímá podpora jejích aktivit
- Není rozumné, aby farář měl právo veta v ekonomické a pastorační radě farnosti
- Kněží pobírající důchod by neměli dostávat další plat, kněží v aktivním věku pobírající plat musí naplňovat výši pracovního úvazku
- Budou-li kráceny mzdy, tak nezačínat u laiků, ale u kněží. Na kněze se seženou peníze z místních zdrojů snáz než na laické pracovníky
- Oslovit kněze, jak vidí svou budoucnost v kněžské službě, zda budou ochotni si najít občanské zaměstnání
- Zvážit zda biskupství bude schopné platit třeba alespoň sociální a zdravotní pojištění
- Duchovní správa nebude zřejmě v tom rozsahu jako doposud
- Otázku pracujících důchodců pokládají pisatelé za předem vyřešenou – nemohou brát důchod i plat
- Pisatelé se domnívají, že obstojí jen málo kněží a farností
- Snazší bude pro farnost podporovat kvalitního kněze
- Podpora dobrovolné práce ve farnosti a umění ocenit ji
- Při samofinancování by mělo jít o adresnou platbu, co se kam dává. Poplatek by mohl mít tři části, první nosnou pro domácí farnost, druhou pro diecézi, třetí solidární pro chudé, atd.

Shrnutí:

Farnosti budou ochotné podporovat kněze, který jim bude obětavě sloužit a konkrétní výdaje, o nichž budou mít přehled. Tomu by mělo ale odpovídat, že laici ve farnosti budou mít větší pravomoci se k nakládání s majetkem vyjadřovat. Kněží pobírající důchod, by neměli dostávat plat.

7. Jestli jít cestou biblického desátku?

- Osobně jsem ochoten dávat desátek ze svého důchodu (10 tis.)
- Výše příspěvků ve farnosti navržena asi 100 Kč/osoba/měsíc.
- Zveřejnit kolik co stojí, jaké jsou provozní náklady kostela, fary, konkrétního projektu, aby se posílilo povědomí lidí, že je nutné přispívat a kolik. V tom případě je větší nastavení k pravidelným příspěvkům či formě desátků
- Prohlubovat a zakusit spiritualitu dávání
- Bude třeba na farnost a diecézi přispívat více než doposud
- (evangelíci to prý dělají tak, že 2x do roka posílají každému složenku s příslušnou částkou – každý uhradí kolik může)

Shrnutí:

Názorů na desátek se vyskytlo jen málo: jeden pisatel by byl ochoten přispívat, ostatní uznávají, že lidé budou muset na chod církve přispívat více než dosud. V lidech stále přežívá socialistické myšlení, hned platit desátek nebo se pravidelně na něčem podílet je moc velký skok.